

РЕШЕНИЕ

№ 6605

гр. София, 04.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в
публично заседание на 21.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **8527** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 и сл. от АПК във връзка с чл.57а, ал.1, т.1 от ЗУТ.

Производството по делото е образувано по жалба на „М. Б.” ОДД срещу ЗАПОВЕД №РД-18-206/13.08.2012г. на Директор на Дирекция „ОСК” - СО, с която на дружеството е разпоредено да премахне незаконосъобразно поставено преместваемо съоръжение „телефонна кабина”, находяща се на [улица] по съображения, че няма одобрен проект и разрешение за поставяне по чл. 56, ал. 2 от ЗУТ, както и няма договор за наем за заетата от обекта площ.

По изложените в жалбата доводи, поддържани в съдебно заседание от адв.К. –се моли да се отмени заповедта.

Ответната страна –чрез юрк.И. оспорва жалба и моли да се отхвърли.

Административен съд София-град като се запозна с доказателства по делото и с оглед правомощията си по чл.168, ал.1 вр. чл.146 от АПК, прие за установено следното:

Жалбата е в срок, от адресат на акта, засегнат неблагоприятно, поради което следва да се разгледа по същество.

Във връзка с гореизложеното се съобразява, че предмет на делото е Заповед № РД-18-206/13.08.2012г. на Директор на Дирекция „ОСК” - СО, с която на дружеството е разпоредено да премахне незаконосъобразно поставено преместваемо съоръжение „телефонна кабина”, находяща се на [улица]. Съображенията за премахване са, че няма одобрен проект и разрешение за поставяне по чл. 56, ал. 2 от ЗУТ, както и няма

договор за наем за заетата от обекта площ.

От друга страна в жалбата се твърди, че за телефонната кабина следва да има само схема за поставяне, одобрена от главния архитект, без разрешение за поставяне. Визира се, че има схема от месец 11.2007г.. Не се оспорва, че няма разрешение за поставяне, но се твърди, че не следва да има такова. Също така в жалбата се правят доводи, че на дружеството са нарушени процесуални права, доколкото в констативния акт е посочено едно основание за започване на производството, а в оспорената заповед - друго. Твърди се, че така дружеството не е можело да ангажира и представи съответните разрешителни схеми.

Съдът намира следното:

На първо място – се установява, че процесната заповед е издадена от компетентен орган въз основа на предоставени му от кмета на СО правомощия със Заповед № РД 09-178/19.03.2012г. В заповедта е посочено недвусмислено, че телефонната кабина е поставена незаконосъобразно – защото няма проведена процедура по чл. 56, ал. 2 от ЗУТ. Подчертано е, че няма издадено разрешение за поставяне. В оспорения акт е обобщено какво следва да съдържа фактическият състав по издаване на разрешението, а именно – писмен договор за наем, одобрен проект и крайния акт - разрешение за поставяне. Безспорно с Решение № 428/19.07.2012 г. от СОБС е възложено СОБС да разпорежи процедури по проверка и премахване на незаконно поставени рекламни съоръжения. В резултат на посоченото решение е иницирирана и проверката, за чиято кабина не се спори, че се намира на описаното в заповедта място, а именно на [улица]. Преди издаване на заповедта е съставен констативен акт КС-6602-24-3 от 03.08.2012г. като е отразено, че е нарушен чл.57а, ал.1 от ЗУТ, която норма правилно е отразена. Във връзка с последното не се приема възражението, че е достатъчно да има схема, тъй като чл.57а, ал.1 т.1 – регламентира да се премахват обекти вкл.тези по чл.56 от ЗУТ за които липсва разрешение за поставяне. В разпоредбата не се визира схема. Дори да има схема, дружеството жалбоподател няма право да постави телефонната кабина върху тротоар – публична общинска собственост, ако няма разрешение за поставяне. Разрешението за поставяне е крайният акт, който предоставя правото на жалбоподателя да разположи телефонната кабина на описаното място по одобрената схема. Може да има договор за наем на терен, може да има одобрена схема, но липсва ли разрешение за поставяне, отново монтирането на кабината би било незаконосъобразно. В случая не се спори, че липсва разрешение за поставяне, каквото винаги се е изисквало във връзка с чл.57а, ал.1 т.2 от ЗУТ. Наредбата не може да дерогира това изискване и ЗУТ препраща към същата относно процедурата по снабдяване с този акт. Да се твърди, че по отменената наредба е достатъчно да има само схема, е превратно и неправилно тълкуване на закона. Ирелевантно е дали схемата следва да се зачете или не. Водещото е, че липсва разрешение за поставяне. Не се приема и възражението, че има съществени процесуални нарушения, макар и в констативния акт да е посочено, че не е представена схема, а не че такава изобщо липсва. Посочването в акта е следствие от проверка на място и не представлява безусловна констатация, както и от друга страна не засяга правото на дружеството да узнае защо кабината е неправомерно поставена, а именно, защото липсва разрешение за поставяне.

Следователно жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

Водим съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователната жалбата на „М. Б.” ОДД срещу Заповед № РД-18-206/13.08.2012 г на Директор на Дирекция „ОСК” - СО, с която на дружеството е разпоредено да премахне незаконосъобразно поставено преместваемо съоръжение „телефонна кабина”, находяща се на [улица].

Решението е окончателно на основание чл. 215, ал. 7 от ЗУТ.

Преписи.

Съдия: